

Sygn. akt II Ca 659/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Piotrowska
Sędziowie:	SO Jolanta Pratkowiecka SO Elżbieta Hallada (spraw.)
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa I. D.

przeciwko stronie pozwanej Gminie L. - Prezydent Miasta L.

o ustalenie

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 5 września 2012 roku

sygn. akt I C 543/12

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

II Ca 659/12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Legnicy wyrokiem z dnia 5 września 2012r. oddalił żądanie I. D. przeciwko stronie pozwanej Gminie L.-Prezydentowi Miasta L. o ustalenie prawa do lokalu socjalnego.

Na uzasadnienie wyroku podał, że ani przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, ani postanowienia Uchwały Rady Miejskiej L. z dnia 26

maja 2003r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład zasobu Gminy L., nie uprawniają powódkę do skutecznego żądania do otrzymania lokalu socjalnego z zasobów mieszkaniowych pozwanej Gminy.

Przytaczając treść art. 23ust.2 i 35ust.1 i 2 ustawy oraz treść §6 i 13ust.1 uchwały Rady Miejskiej L. Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że powódka nie spełnia jednego z kryteriów do uzyskania prawa do lokalu socjalnego, mianowicie jej dochody przekraczają określoną w uchwale wysokość, a ponadto nie zapadł wobec niej przed dniem wejścia w życie ustawy wyrok eksmisyjny, który w pod rządem ustawy nakazywałby przyznanie powódce, na podstawie art. 14ust. 4, prawa do lokalu socjalnego.

Z wyrokiem nie zgodziła się powódka i wniosła apelację, w której domagała się ponownego rozpoznania sprawy i uwzględnienia jej żądania.

Na uzasadnienie apelacji powódka powołała wszystkie argumenty przytoczone na uzasadnienie żądania i poza osobistym odczuciem niesprawiedliwego rozstrzygnięcia, nie sformułowała żadnych zarzutów apelacyjnych.

Strona pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy przyjmując za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy, zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona. Powódka bezpodstawnie oczekuje uwzględnienia jej żądania ustalenia prawa do lokalu socjalnego w zasobach pozwanej Gminy, pomimo braku podstawy prawnej do takiego żądania.

Sąd Rejonowy w pisemnych motywach swojego rozstrzygnięcia w obszerny i jasny sposób wyjaśnił powody, dla których żądanie pozwu nie może zostać uwzględnione, a Sąd odwoławczy przytoczoną w tym uzasadnieniu argumentację w całości podziela. Nie powielając argumentów, jakimi posłużył się Sąd pierwszej instancji, pomimo wyjątkowo trudnej sytuacji życiowej powódki, która z uwagi na nieprawidłowe stosunki osobiste z rodziną zastępczą, u której mieszkała przez wiele lat w zasobach mieszkaniowych pozwanej Gminy, wyprowadziła się i wymeldowała z mieszkania zajmowanego z rodzicami zastępczymi w L., w obecnym stanie nie spełnia ona warunków do przyznania jej prawa do lokalu socjalnego.

Jak słusznie podniósł Sąd Rejonowy, nie został orzeczony wobec powódki wyrok nakazujący jej eksmisję z lokalu wcześniej zajmowanego w L., co mogłoby skutkować na podstawie art. 35 ust.1 i 2 ustawy żądaniem przyznania prawa do lokalu, jeżeli spełnione byłyby przesłanki określone w art. 14ust.4 ustawy. Nie spełnia również powódka warunków określonych w uchwale Rady Gminy L., bowiem jej dochody przekraczają 100% kwoty najniższej emerytury w gospodarstwie jednoosobowym, obowiązującej w roku poprzedzającym złożenie wniosku o zawarcie umowy najmu lokalu.

W tych okolicznościach apelacja powódki, która nie polemizuje ani z ustaleniami Sądu pierwszej instancji, ani z oceną prawną żądania, a jedynie powiela argumenty odwołujące się do trudnej przeszłości rodzinnej powódki i osobistych nieprawidłowych relacji w obecnym miejscu zamieszkania oraz chęci powódki usamodzielnienia się i posiadania własnego lokalu mieszkalnego, nie mogły skutkować uwzględnieniem apelacji.

W związku z tym Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozbawioną uzasadnionych podstaw prawnych. W konsekwencji tego orzeczenia, na podstawie art. 98§1i3k.p.c., w związku z §5,9pktii §12ust.1pkt1rozporządzenia MS z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.163, poz.1349 ze zmianami).